

Ragaszkodom a kokárdámhoz

2009. március 15-én ünnepeljük az 1848/49-es forradalom és szabadságharc évfordulóját.

1848 elején egyre labilisabbá vált a Habsburg Birodalom külpolitikai helyzete, ugyanakkor a Pozsonyban ülésű magyar rendi országgyűlés munkája is megállt. A holtpontról Kossuth Lajos felirata mozdította el őket. Ez az irat annyira nagy erjedést indított, ami forradalomhoz vezetett. Ez a harc lehetetlenné tette az erőszakos fellépést a magyar reformellenzékkel szemben.

Pozsony mellett Pest- Buda volt jelentős helyszín az országban. Itt tömörültek a nemesek, írók, költők, akik segítettek megvalósítani a polgári átalakulás eszményeit.

Petőfi és társai elhatározták, hogy cselekedni fognak. Március 15-én elindultak a Pilvax kávéházból az egyetemre. Innen Landerer nyomdája elé mentek, ahol kinyomtatták a Nemzeti dalt és a „Tizenkét pont”-ot. Az utóbbit Irinyi fel is olvasta.

Déltájban a nyomda előtt lévő tömeg követet küldött Bajza Józsefhez, a Nemzeti Színház igazgatójához, hogy aznap este a Bánk bánt tüsszék műsorra. Délután kettőkor a Nemzeti Múzeum előtt a mintegy tízezres tömeg osztogatta a „Tizenkét pont”-ot és a Nemzeti dalt. Délután háromkor a Nemzeti Múzeumnál összegyűlt tömeg nagygyűlést tartott, majd Pest városi tanácsához mentek, ahol rábírták a tagokat a csatlakozásra. A megalakult forradalmi választmány Budára ment, hogy elfogadtassák követelményeiket, s kiszabadítsák Táncsics Mihályt, a jobbágyfelszabadítás egyik szószólóját. A Helytartótanács mindezt megtette, sőt még a cenzúrát is eltörölte.

Minden évben megemlékezünk egy ünnepség keretében erről a napról, s büszkén viseljük ünneplő ruhánk díszeként a kokárdát, ami egyúttal a magyar zászlót is szimbolizálja.

Bernáth Edit 12. C
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka